

Finansielle bestemmelser.

Artikel 49 bemyndiger Den høje Myndighed (Kommissionen) til at skaffe sig de nødvendige midler til sin virksomhed ved at pålægge producenterne af kul og stål afgifter. Der foreligger en række beslutninger, der giver nærmere regler for afgiftens beregning og indbetaling. Oprindeligt fastsattes afgiften til 0,35 pct. af produktionen, men i de senere år – senest ved Beslutning nr. 2650/70 af 22. december 1970 (EFT. L. 284 af 30/12 1970) er afgiften for 1971 fastsat til 0,30 pct. af produktionsværdien.

Prisbestemmelser.

Bestemmelserne i artikel 60 om producenterens pligt til at offentliggøre priser og salgsbetingelser for kul og stål er nærmere præciseret i en række beslutninger.

Som mest betydningsfuld ud fra et dansk synspunkt skal nævnes:

Beslutning nr. 31–53 af 2. maj 1953 om stålværkers offentliggørelse af prislister og salgsbetingelser (EFT. nr. 6/111 af 4. maj 1953) med følgende senere ændringer: Beslutning nr. 32-53 af 20. maj 1953, (EFT. nr. 7/130 af 21. maj 1953), Beslutning nr. 2-54 af 7. januar 1954 (EFT. nr. 1/218 af 13. januar 1954), Beslutning nr. 32-56 af 21. november 1956 (EFT. nr. 26/333 af 25. november 1956) og Beslutning nr. 20-63 af 11. december 1963 (EFT. nr. 187/2972 af 24. december 1963). Der gives i disse beslutninger detaljerede regler for, under hvilken form virksomhederne skal give oplysninger om priser, salgsbetingelser, ratter m. v.

En anden vigtig bestemmelse er den pligt til at give Den høje Myndighed (Kommissionen) underretning om, i hvilket omfang stålværkerne afviger fra de offentliggjorte prislister, som er indeholdt i Beslutning nr. 21-66 af 16. november 1966 (EFT. nr. 219/3725 af 29. november 1966) ændret ved Beslutning nr. 9-67 af 21. juni 1967 (EFT. nr. 111/2192 af 10. juni 1967). Det pålægges herved stålværkerne månedligt at indsende indberetninger over deres

salg fordelt på stål kategorier til henholdsvis egne listepreiser og til priser, der afviger herfra, bl. a. som følge af pristilpasning og for salg til eksport.

Ved beslutning nr. 1–64 af 15. januar 1964 (EFT. nr. 8/97 1964), senest forlænget ved beslutning nr. 4–71 af 23. december 1970 (EFT. nr. L 3/15 1971) er det forbudt medlemslandenes jern- og stålværker at tilpasse deres priser til tilbud fra statshandelslandene.

Karteller og sammenslutninger.

Til iværksættelse af artikel 65's regler om forbud mod konkurrencebegrænsende aftaler m. v. indeholdt den til traktaten knyttede konvention for overgangsperioden bestemmelser om, at sådanne aftaler skulle notificeres over for Den høje Myndighed, der kunne fastsætte passende frister for afvikling af aftaler, som ikke kunne godkendes i henhold til artikel 65, stk. 2. I forbindelse med tilslutningsforhandlingerne har Rådets generalsekretariat i note af 16. juli 1971 meddelt den danske forhandlingsdelegation, at danske virksomheder senest tre måneder efter tilslutningen skal notificere sådanne aftaler, som der refereres til i artikel 65. Notificerede aftaler forbliver i kraft, indtil Kommissionens beslutning herom foreligger, medens ikke-notificerede aftaler vil være ugyldige. Det bemærkes, at reglerne i artikel 65 og 66 ikke blot omfatter producenter af kul og stål, men i henhold til artikel 80 tillige handelsvirksomheder. I Beslutning nr. 25/67 af 22. juni 1967 (EFT nr. 154/11) er der givet nærmere grænser for omfanget af de virksomheds-sammenslutninger som kræver godkendelse i henhold til artikel 66, stk. 1. Bl. a. kræver sammenslutning af stålværker med en produktion på mere end 3 mill. tons råstål årligt godkendelse.

Transport.

For at gennemføre artikel 70's bestemmelser om forbud mod forskelsbehandling ved transporttakster for kul og stål er der truffet afta-